

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului declarat de Zaharco Carolina,

în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Zaharco Carolina împotriva lui Gavril Revenco cu privire la repararea prejudiciului material și a prejudiciului moral cauzat prin contravenție și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 21 septembrie 2023 a Curții de Apel Bălți, prin care s-a admis apelul declarat de Zaharco Carolina, s-a casat parțial hotărârea din 13 martie 2023 a Judecătoriai Edineț, sediul Ocnița, în partea respingerii pretenției cu privire la încasarea prejudiciului material, și pronunțată în această parte o hotărâre nouă de admitere parțială a acțiunii, în rest, hotărârea primei instanțe s-a menținut,

*(Dosarul nr. 2ra-1637/23
NR. PIGD 2-23001791-01-2ra-18012024)*

Recursul declarat după 01 septembrie 2023. Recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(1) din Codul de procedură civilă (în redacția Legii nr.246 din 31.07.2023, în vigoare din 01.09.2023).

Prima instanță: Judecătoria Edineț, sediul Ocnița (jud: N. Vameș)
Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud: Ad. Garbuz, Iu. Grosu, A. Ciobanu)

20 noiembrie 2024

Textul corespunde originalului

Examinând, în lipsa părților, admisibilitatea recursului declarat de Zaharco Carolina, Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*

Ion Malanciuc

Oxana Parfeni, *Judecători*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 04 ianuarie 2023, Zaharco Carolina a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Gavril Revenco cu privire la repararea prejudiciului material și a prejudiciului moral cauzat prin contravenție și compensarea cheltuielilor de judecată.

2. În susținerea acțiunii reclamanta a indicat că la 16 decembrie 2021, ora 03:00, Revenco Gavril (fostul concubin), aflându-se împreună cu dânsa în autocarul pe ruta XXXXX, a început să o numească cu cuvinte necenzurate, a agresat-o fizic, aplicându-i lovituri de mai multe ori cu mâinile și picioarele pe diferite părți ale corpului, cauzându-i vătămări corporale neînsemnate sub formă de XXXXX, fapt constatat prin Raportul de constatarea medico-legală nr.XXXXX din 21 decembrie 2021, precum și i-a deteriorat telefonul care costa 7000 de lei, călcându-l în picioare, fapt constatat prin procesul-verbal de primire a plângerii de către Inspectoratul de Poliție Ocnița și explicația depusă.

3. Prin hotărârea din 01 martie 2022 a Judecătoriei Edineț, sediul Ocnița, Revenco Gavril a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art.78¹ din Codul contravențional (*violența în familie*) și i s-a aplicat pedeapsa cu munca neremunerată în folosul comunității pe un termen de 40 de ore.

4. Reclamanta a remarcat că prin acțiunile ilicite ale lui Revenco Gavril i s-a cauzat prejudicii materiale și anume, pentru deteriorarea telefonului evaluat la prețul de 7000 de lei și 448 de lei cheltuieli pentru efectuarea expertizei de către Centrul de Medicină Legală în urma examinării medico-legale, în total 7448 de lei.

5. Pe lângă acestea, din cauza acțiunilor ilicite ale pârâtului a avut de suferit moral, a fost stresată, umilită în public, numită cu cuvinte necenzurate, înjosoare, suportând în urma acestor acțiuni un disconfort psihic față de membrii familiei sale și față de persoanele aflate în autocar în ziua când a fost bruscată de către Revenco Gavril, cauzându-i o daună morală, pe care o estimează în mărime de 5000 de lei, care la fel urmează să fie încasată din contul ultimului.

6. Deși, a avut de suferit și fizic în urma acțiunilor ilicitei ale lui Revenco Gavriil, urmând după acesta un tratament ambulatoriu, totuși nu a reușit să păstreze bunurile de plată în acest sens.

7. Cu trimitere la prevederile art.1998 alin.(1), art.2036 alin.(1) și (2) și art.2037 din Codul civil, Zaharco Carolina a solicitat admiterea acțiunii și încasarea din contul lui Revenco Gavril în beneficiul său prejudiciul material format din 448 de lei cheltuieli suportate pentru întocmirea Raportului de constatare medico-legală nr.XXXXXX din 21 decembrie 2021 de către Centrul de Medicină Legală Edineț și 7000 de lei costul telefonului mobil deteriorat, în total 7448 de lei și prejudiciului moral în mărime de 5000 de lei, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

8. Prin hotărârea din 13 martie 2023 a Judecătoriei Edineț, sediul Ocnița a fost admisă parțial acțiunea depusă de Zaharco Carolina. S-a încasat din contul lui Revenco Gavril în beneficiul Carolinei Zaharco suma de 2000 de lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin contravenție și 650 de lei cheltuieli pentru asistență juridică. În rest, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată. S-a încasat din contul lui Revenco Gavril în bugetul de stat taxa de stat în mărime de 100 de lei.

9. Prima instanță a motivat soluția de admitere parțială a acțiunii depuse de Zaharco Carolina, constatând următoarele aspecte.

10. Prima instanță a remarcat că prin acțiunea depusă, Zaharco Carolina solicită încasarea din contul lui Revenco Gavril repararea prejudiciului material și moral cauzat prin contravenție constatată prin hotărârea din 01 martie 2022 a Judecătoriei Edineț, sediul Ocnița, prin care pârâtul a fost recunoscut vinovat de săvârșirea contravenției prevăzute de art.78¹ din Codul contravențional.

11. Totodată, instanța de fond, cu trimitere la prevederile art.45 alin.(1) și art.387 alin.(1) din Codul contravențional, art.16 alin.(1) lit.g), art.19 alin.(1), (3), (5), art.20 alin.(1), (2), art.21, art.776, art.1998 alin.(1) din Codul civil, a reținut că prin acțiunea depusă reclamanta Zaharco Carolina solicită încasarea din contul pârâtului Revenco Gavril a prejudiciului material în sumă de 7448 lei, format din 7000 lei pentru deteriorarea telefonului mobil și 448 cheltuieli suportate la examinarea raportului de constatare.

12. La acest aspect, prima instanță a conchis că reclamanta Zaharco Carolina nu a prezentat probe pertinente și concludente care să confirme vinovăția pârâtului Revenco Gavril în deteriorarea telefonului, precum și că i-

ar fi fost cauzat un prejudiciu material în sumă de 7000 lei, respectiv nu a fost stabilit nici legătura cauzală dintre faptă și prejudiciu.

13. De asemenea, din materialele dosarului se atestă că Revenco Gavril nu a avut intenții îndreptate spre deteriorarea telefonului mobil și nici nu a fost atras la răspundere contravențională pentru distrugerea sau deteriorarea intenționată a bunurilor străine.

14. Cât privește cheltuielile suportate la întocmirea Raportului de constatare, instanța de fond a considerat că nici în această parte nu au fost prezentate probe care ar face dovada că într-adevăr expertiza respectivă a fost efectuată din contul reclamantei. Or, dispozițiile art.118 alin.(1) din Codul de procedură civilă cert statuează că fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

15. În circumstanțele enunțate, prima instanță a considerat neîntemeiate pretențiile reclamantei cu privire la repararea prejudiciului material, or, temeiul răspunderii delictuale este componența delictului civil și se repară numai prejudiciul care este consecință directă a faptei ilicite.

16. Cu trimitere la art.2036 alin.(1) și (2) și art.2037 din Codul civil, prima instanță referitor la pretenția privind încasarea despăgubirii morale a reținut că pentru apariția răspunderii delictuale este necesar un fapt juridic. Componența delictului civil include următoarele condiții indispensabile atragerii la răspunderea delictuală: prejudiciul, fapta ilicită, raportul de cauzalitate dintre faptă și prejudiciu și vinovăția. Lipsa unei singure condiții, potrivit regulii generale, duce la excluderea răspunderii delictuale, cu excepția cazurilor expres prevăzute de lege când răspunderea delictuală se poate angaja și în lipsa vinovăției persoanei. Nu poate exista răspundere delictuală fără prejudiciu. Prejudiciul constituie consecințele negative cu caracter patrimonial sau nepatrimonial (moral) ale faptei ilicite, apărute ca urmare a lezării drepturilor subiective. Pentru antrenarea răspunderii delictuale este necesar ca între fapta ilicită și prejudiciu să existe un raport de cauzalitate. Raportul de cauzalitate (cauză-efect) este și condiția în funcție de care se determină mărimea despăgubirii. Se repară doar prejudiciul care este condiția directă a faptei ilicite. Prin noțiunea de prejudiciu moral se înțeleg suferințele psihice sau fizice cauzate prin acțiuni sau omisiuni, care atentează la valorile nepatrimoniale ce aparțin persoanei din momentul nașterii sau la bunurile dobândite prin lege (viața, sănătatea, demnitatea și reputația profesională, inviolabilitatea vieții personale, secretul de familie și personal), prin fapte ce atentează la drepturile personale nepatrimoniale (dreptul de a folosi propriul nume, dreptul de autor). După criteriul domeniului personalității umane încălcate, prejudiciile delictuale pot fi clasificate în prejudicii cauzate

personalității fizice, prejudicii cauzate personalității afective, categorie în care intră suferințele de categorie psihică. În categoria largă a prejudiciilor corporale intră durerile fizice cauzate unei persoane prin lovituri, vătămări, răniri etc., suferințele psihice condiționate de vătămarile corporale, de provocarea unei boli. Prejudiciile afective constau în suferințe psihice cauzate prin lezarea sentimentelor de afecțiune, care cuprind suferințele psihice determinate de pierderea sau de rănirea, mutilarea, desfigurarea sau îmbolnăvirea gravă a persoanelor apropiate, de pierderea locului de muncă, dezvăluirea secretului familial sau a secretului medical, de limitarea sau privarea temporară de anumite drepturi, cât și orice alte suferințe psihice similare. Unul din criteriile orientative generale de apreciere a prejudiciului moral este criteriul echității, care exprimă că indemnizația trebuie să prezinte o justă și integrală despăgubire. Cuantumul despăgubirilor trebuie stabilit astfel, încât acestea să aibă efect compensatoriu și nu trebuie să constituie nici sume excesive pentru autorii daunelor și nici venituri nejustificate pentru victimele daunelor.

17. Prima instanță a notat că potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție, pârâțul Revenco Gavril a fost recunoscut vinovat de săvârșirea contravenției prevăzute de art. 78¹ din Cod Contravențional, pentru faptul că deplasându-se pe autostradă, în apropiere de XXXXX în autobuz, a îmbrâncit-o pe fosta sa concubină Zaharco Carolina (f.d.16). Fapta comisă de Revenco Gavril de către agentul constatator a fost încadrată în componența de contravenție prevăzută de art. 78¹ din Cod Contravențional, iar prin hotărârea Judecătorei Edineț, sediul Ocnîța din 01 martie 2022, pârâtului i-a fost aplicată sancțiune contravențională sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 40 de ore (f.d.5-6).

18. Instanța de fond a subliniat că potrivit faptelor relatate în cererea de chemare în judecată atât procesul-verbal cu privire la contravenție, cât și hotărârea Judecătorei Edineț, sediul Ocnîța, nu au fost contestate de părți.

19. La fel, instanța de fond a stabilit că reclamanta Zaharco Carolina în cauza contravențională nominalizată a avut calitatea procesuală de *victimă*, fapt dovedit prin plângerea înaintată de către ultima și procesul-verbal de audiere a victimei din 18 decembrie 2021 (f. d. 10-12).

20. Urmare a celor constatate prima instanță a concluzionat că pârâțul Revenco Gavril, acționând în mod ilicit față de reclamant Zaharco Carolina, numind-o cu cuvinte necenzurate și aplicându-i lovituri multiple în regiunea corpului, în mod indubitabil i-a cauzat ultimei un prejudiciu moral, fiind pasibil de răspunderea de daune menționate în prevederile art.2036 și art.2037 din Cod Civil.

21. Totodată, prima instanță a considerat că suma de 5000 de lei cu titlu de prejudiciu moral pretins de reclamantă reprezintă o compensație exagerată ca mărime ce nu derivă din realitate.

22. În opinia instanței, obligarea pârâtului Revenco Gavril de a achita o compensație bănească reclamantei în mărime de 2000 de lei ar fi pe măsură să acopere suferințele psihice suportate de reclamantă. Or, constatarea faptului violării poate constitui în sine o satisfacție echitabilă și suficientă.

23. La acest aspect, prima instanță a precizat că având în vedere principiile compensării echitabile și rezonabile a prejudiciului moral, ținând cont de gravitatea abaterilor care i-au fost aduse reclamantei, precum și faptul că, totuși pârâtul Revenco Gavril a fost recunoscut vinovat în acțiunile sale ilegale și a fost pedepsit contravențional, fiindu-i stabilită în acest sens o sancțiune contravențională sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 40 de ore.

24. În conjunctura enunțată, prima instanța de judecată a rezumat că din contul pârâtului Revenco Gavril în beneficiul reclamantei Zaharco Carolina urmează a fi încasat prejudiciul moral în mărime de 2000 de lei.

25. Cât privește pretenția reclamantei Zaharco Carolina privind încasarea cheltuielilor de judecată suportate în prezenta cauză civilă, instanța de fond a consideră că acesta urmează a fi admisă integral, or, întru confirmarea cheltuielilor de asistență juridică suportate, Zaharco Carolina prezentat bonul de plată Seria GL nr.359177 în sumă de 650 de lei (f. d. 20)

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

26. La 11 aprilie 2023, prin intermediul oficiului poștal, Zaharco Carolina a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea integrală a hotărârii din 13 martie 2023 a Judecătoriei Edineț, sediul Ocnița, cu pronunțarea unei hotărâri noi de admitere integrală în sensul formulat (f.d.44-48).

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

27. Prin decizia din 21 septembrie 2023 a Curții de Apel Bălți s-a admis apelul declarat de Zaharco Carolina. S-a casat parțial hotărârea din 13 martie 2023 a Judecătoriei Edineț, sediul Ocnița, în partea respingerii pretenției cu privire la încasarea prejudiciului material, și pronunțată în această parte o hotărâre nouă de admitere parțială a acțiunii, prin care s-a încasat din contul lui Gavril Revenco în beneficiul Carolinei Zaharco suma de 448 de lei cu titlu de cheltuieli materiale suportate pentru efectuarea expertizei. În rest, acțiunea în

partea încasării prejudiciului material, a fost respinsă. În latura încasării prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată, hotărârea primei instanțe s-a menținut.

28. Curtea de Apel Bălți, fiind investită cu judecarea prezentei cauze în ordine de apel, a motivat decizia constatând următoarele aspecte.

29. Instanța de apel a considerat justă soluția primei instanțe de respingere a pretenției privind încasarea prejudiciului material în mărime de 7000 de lei care a constitui costul telefonului deteriorat de către pârât, or, în acest sens nu au fost prezentate probe concludente ce ar confirma veridicitatea acestei sume de bani.

30. Instanța de apel a reținut că deși în susținerea pretențiilor înaintate Zaharco Carolina a prezentat imagini foto a telefonului deteriorat, totuși nu a prezentat înscrisuri care ar confirma costul real al acestui telefon, suma de 7000 de lei pretinsă că ar fi costul telefonului de model Hawaii nu a fost confirmată prin dovezi incontestabile, cum ar fi bonul de procurare al acestuia sau un certificat care ar confirma care este costul unui telefon de acest model.

31. Cu referire la pretenția privind încasarea prejudiciului material în mărime de 448 lei cu titlu de cheltuieli suportate pentru efectuarea Raportului de constatare, instanța de apel a considerat eronată soluția primei instanțe de a respinge cerința dată pe motiv că nu a fost prezentată chitanța care confirmă că într-adevăr serviciile pentru efectuarea raportului au fost achitate de Zaharco Carolina.

32. La acest aspect, instanța de apel a subliniat că prin Raportul de constatare nr.XXXXXX din 21.12.2021 întocmit de expertul judiciar XXXXXX, s-a constatat la Zaharco Carolina echimoze multiple la XXXXX au fost produse prin acțiunea traumatică a unui corp contondent dur, posibil la data indicată, s-a calificat ca vătămare corporală neînsemnată.

33. Instanța de apel a notat că în conținutul Raportului de constatare au fost indicate cheltuielile care au fost achitate pentru efectuarea expertizei medico-legale în mărime de 448 lei, constituită din 128 lei pentru examinarea persoanei și constatarea leziunilor corporale și 320 lei pentru examinarea persoanei în baza documentelor medicale.

34. Totodată, instanța de apel a considerat justă soluția primei instanțe privind încasarea din contul lui Revenco Gavril în beneficiul Carolinei Zaharco a prejudiciului moral în sumă de 2000 de lei, ce constituie o satisfacție echitabilă suficientă ca mărime, cu scopul de a atenua suferințele morale ale victimei cauzate prin contravenție.

35. La fel, instanța de apel a considerat că prima instanță just a admis pretenția privind compensarea Carolinei Zaharco a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 650 de lei, care ca mărime este reală, necesară și rezonabilă

în sensul art.94 alin.(1) și art.96 alin.(1) și (1¹) din Codul de procedură civilă, dovedită prin probe concludente.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

36. La 20 noiembrie 2023, Zaharco Carolina a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei din 21 septembrie 2023 a Curții de Apel Bălți și a hotărârii din 13 martie 2023 a Judecătoriei Edineț, sediul Ocnîța, cu pronunțarea unei hotărâri noi de admitere integrală a acțiunii sale.

SOLICITĂRILE RECURENTULUI

37. În susținerea recursului Zaharco Carolina a invocat că instanțele de judecată ierarhic inferioare eronat au diminuat mărimea prejudiciului moral, fără a ține cont de suferințele sale sufletești cauzate de Revenco Gavril prin acțiunile sale ilicite, fiind maltrată cu cruzime, în public, în prezența mai multor persoane din autocar, a fost agresată fizic, cauzându-i dureri, consecințele cărora le suportă până în prezent și necesită de tratament medical. Faptul maltratării cu cruzime se confirmă prin concluzia medicului legist și imaginile foto anexate la dosar.

38. La fel, este eronată concluzia instanțelor de judecată ierarhic inferioare referitor la respingerea pretenției privind încasarea prejudiciului material în mărime de 7000 de lei, or, din start când a depus plângere la Inspectoratul de Poliție Ocnîța a indicat suma telefonului mobil deteriorat de intimat, fapt ignorat de către instanțele judecătorești.

39. Nu s-a ținut cont nici de prevederile art.1998 alin.(1) din Codul civil potrivit cărora, cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.

40. La fel, dispozițiile art.2025 alin.(1) și (4) din Codul civil statuează că, repararea prejudiciului se face în natură, prin restabilirea situației anterioare (transmiterea unui bun de același gen și de aceeași calitate, repararea bunului deteriorat etc), iar dacă aceasta nu este cu putință ori dacă persoana vătămată nu este interesată de repararea în natură, prin plata echivalentului bănesc (despăgubire), stabilit prin acordul părților sau, în lipsa unui asemenea acord, prin hotărâre judecătorească. Persoana vătămată nu este ținută să demonstreze că a cheltuit suma despăgubirii în scopul reparării prejudiciului.

41. În drept, recurenta și-a întemeiat recursul pe prevederile art.432 alin.(1) lit.c) din Codul de procedură civilă.

42. La 02 mai 2024, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa lui Revenco Gavril copia recursului declarat de Zaharco Carolina, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii a referinței, cu toate acestea intimatul nu și-a valorificat acest procedural și nu a depus referință.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

43. În conformitate cu art.434 alin.(1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

(2) Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.”

44. Prin Legea nr.246 din 31 iulie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) au fost operate modificări în Codul de procedură civilă, care au intrat în vigoare la 01 septembrie 2023.

45. În conformitate cu prevederile art.XI alin.(3) din Legea nr.246 din 31 iulie 2023, recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

46. Din sensul normei de drept enunțate, urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, cu excepția temeiurilor în baza cărora se vor examina recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi.

47. Recursul declarat la 20 noiembrie 2023 de către Zaharco Carolina a fost depus după data intrării în vigoare a Legii nr.246 din 31 iulie 2023, în vigoare din 01 septembrie 2023 și va fi examinat în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

48. În conformitate cu art.432 din Codul de procedură civilă (în redacția Legii nr.246 din 31.07.2023, în vigoare din 01.09.2023):

„(1) Recursul este admis dacă: a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție; b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție; c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen; d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces; e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor; f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit.d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

49. Conform art.433 alin.(1) lit.a) din Codul de procedură civilă (în redacția legii în vigoare la data depunerii recursului):

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(1).”

50. În conformitate cu art.440 alin.(1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

51. Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Bălți a pronunțat dispozitivul deciziei, în ședință publică, la *21 septembrie 2023*.

52. Din actele cauzei rezultă că la *04 decembrie 2023*, prin intermediul oficiului poștal, cu aviz recomandat, Curtea de Apel Bălți a expediat copia deciziei motivate a instanței de apel din *21 septembrie 2023*, în adresa recurentei Zaharco Carolina, fapt ce rezultă din scrisoarea anexată la dosar, recepționată de către ultima la *08 decembrie 2023* (f.d.80-81).

53. Astfel, recursul declarat la *20 noiembrie 2023* de către Zaharco Carolina se consideră ca fiind depus în interiorul termenului legal prevăzut la art.434 CPC.

54. Se reține că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art.432 din Codul de procedură civilă, în redacția legii în vigoare la data declarării recursului (*20 noiembrie 2023*).

55. Din analiza recursului declarat de Zaharco Carolina rezultă că temei de drept de declarare a recursului s-au invocat prevederile art.432 din Codul de procedură civilă, în redacția legii în vigoare la data de *20 noiembrie 2023*, în special pe prevederile alin.(1) lit.c), potrivit cărora recursul este admis dacă a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen, dar de fapt recurenta a reiterat aprecierea vădit nerezonabilă a probelor de către instanța de apel.

56. La acest aspect, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că după cum s-a menționat supra prin Legea nr.246 din *31.07.2023* a fost modificat cadrul normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție, inclusiv prevederile Codului de procedură civilă, în special au fost modificate și temeiurile recursului prevăzute la art.432, care a intrat în vigoare din *01 septembrie 2023*.

57. La caz, recurenta Zaharco Carolina a depus recursul la *20 noiembrie 2023*, adică după intrarea în vigoare a modificărilor operate la articolul 432 CPC, dispozițiile căruia au un text diferit de cel al articolul 432 prevăzut în redacția legii până la modificările intrate în vigoare din *01 septembrie 2023*.

58. Date fiind cele constatate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că recursul declarat la 20 noiembrie 2023 de Zaharco Carolina nu se încadrează în niciunul din temeiurile prevăzute la art.432 alin.(1) din Codul de procedură civilă, în vigoare din 01 septembrie 2023.

59. Mai mult ca atât, verificând legalitatea și temeinicia decizia contestate prin prisma argumentelor recursului, Completul de judecată nu a stabilit că apelul declarat de însăși Zaharco Carolina la data de 11 aprilie 2023, prin intermediul oficiului poștal, împotriva hotărârii din 13 martie 2023 a Judecătorei Edineț, sediul Ocnița, ar fi fost introdus tardiv. De asemenea, soluția instanței de apel nu este contrară legii sau cu aprecierea arbitrară a probelor. Dimpotrivă, decizia a fost emisă cu respectarea prevederilor legale, bazată pe o cercetare multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

60. De altfel, dezacordul recurentei cu soluția instanței de apel nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are un caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

61. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție remarcă că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

62. La acest aspect Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanță nu este absolut. Există limitări implicit admise (*cauza Golder împotriva Regatului Unit, p.38, cauza Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230*). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (*cauza Luordo împotriva Italiei, p. 85*). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (*cauza Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45*). Procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6§1 CEDO (*cauza Helmers c. Suediei, 09 octombrie 1991*).

63. Din considerentele redete, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează că recursul declarat de Zaharco Carolina nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(1) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului (20 noiembrie 2023) și prin urmare prin prisma art.433 alin.(1) lit.a) din Codul de procedură civilă, urmează a fi considerat inadmisibil.

64. În conformitate cu art.433 alin.(1) lit.a) din Codul de procedură civilă, art.440 alin.(1), (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI

Consideră inadmisibil recursul declarat de Zaharco Carolina.
Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Malanciuc

Oxana Parfeni